

jeg rettede til det ærede Medlem om, hvorfor den Sag ikke var bleven behandlet i Departementet, og det til Trods for gentagne Spørgsmaal. Jeg antager, det er, fordi det ærede Medlem ikke er i Stand til at give et fyldestgørende Svar.

H. Rasmussen: Jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Til den højtærede Minister vil jeg sige, at naar han vilde give det Udseende af, at det, der var fremsat fra min og det radikale Venstres Side, var et Forsøg paa at agitere for Tilslutning fra Husmændenes Side, saa vil jeg for mit Vedkommende tilbagevise den Paa-stand. Den Politik, jeg og mit Parti have været med til at føre, har ikke været dikteret af andet end saglige Hensyn. Jeg protesterer bestemt mod den Tale, der er ført fra den højtærede Landbrugsministers Side. Hvis den Politik, vi have ført, ikke har været en Politik, der har Interesse for Smaaamndsstanden i vort Land, havde neppe saa mange Husmænd, som Tilfældet er, stemt sammen med Socialdemokratiet. Forholdet er jo det, at Husmandsstanden i Danmark i en Menneskealder eller mere har tilhørt Venstre, og naar Udviklingen er gaaet i den Retning, at de have forladt de gamle Venstrepartier, maa det vel være, fordi disse Partier ikke have varetaget Husmændenes Interesser. Jeg har aldrig paa de Steder, hvor jeg har haft Lejlighed til at tale, ved Husmandsmøder eller politiske Møder, forsøgt at bilde Husmændene ind, at hvis de sluttede sig til Socialdemokraterne, var alt vel. Jeg har sagt til dem, at de som tilhørende Smaaamndsstanden bør stole paa sig selv og deres egne Sammenslutninger. Der kunde være et og andet at anføre, som kunde tjene til Forklaring af, at Husmændene i saa stor Udstrækning have forladt de gamle Venstrepartier, som Bondestanden tilhører. Jeg kunde finde Anledning til at nævne blot dette, at da man for et Par Aar siden gennemførte Loven om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr, saa man det Særsyn, at det ene Amsraad efter det andet iblandt de Indstillinger, der forelaa fra Sogneraadene til disse lønnede Stillinger, ikke kunde finde nogen Husmand. Jeg skal f. Eks. nævne, at i min Amsraadsreds, hvor man skulde bruge 26 Mænd, kunde der ingen Husmænd findes, man fandt kun lutter Gaardmænd. Sligt maa bidrage til at aabne Husmændenes Øjne for, at de ikke høre hjemme i de gamle Venstrepartier.

Saa blot et Par Ord med Hensyn til det „Koketteri“, den højtærede Landbrugsminister taler om, der sker ved Husmændenes Sendemandsmøder. Jeg antager, at de Herrer fra radikal Side selv ville være i Stand til at yde det Forsvar, som skal ydes i denne Sag. Jeg kunde dog have Lyst til at gøre opmærksom paa, at efter min Opfattelse ramme den højtærede Landbrugsministers Ord om dette Forhold meget stærkere hans egen Konseilspræsident. Den højtærede Konseilspræsident har jo været ude ved Dyreskuemiddage, hvor han har holdt Taler, som ikke overalt opfattes som ganske upolitiske. Jeg erindrers ogsaa en Tale, der blev holdt i Odense, hvor man havde Kongen med, en Tale, som man ikke tidligere her har villet ind paa. Jeg skal ikke komme ind paa den; men upolitiske vare Talerne ved disse Lejligheder ikke.

Saa kun et Par Ord endnu om det Spørgsmaal, som ganske naturligt fanger Hovedinteressen, nemlig det Spørgsmaal, jeg rettede til Landbrugsministeren. Den højtærede Landbrugsminister svarede, at der ikke for ham forelaa noget Spørgsmaal som det, jeg havde berørt. Maa jeg da sige, at vi ere saa heldigt stillede at have et æret Medlem her i Salen, som ogsaa har været Landbrugsminister, og for at faa Klarhed i dette Spørgsmaal tillader jeg mig at rette det bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), og jeg vil bede den højtærede Formand give det ærede Medlem fra Sorø Lejlighed til at svare derpaa endnu i dette Møde, for at vi kunne faa Klarhed med Hensyn til denne Sag. Maa jeg rette det bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Sorø: Er det rigtigt, at i det ærede Medlems Ministertid en fungerende Amtskommissionsformand har søgt at faa eller har faaet udbetalt en Regning, paa hvilken var opført et større Beløb til Godtgørelse for Udgifter til Befordring med Bane, skønt paagældende Amtskommissionsformand i sin Egenskab af Rigsdagsmand har fri Rejse saavel paa Statens som paa private Baner? Jeg vil meget bede det ærede Medlem besvare dette Spørgsmaal endnu i dette Møde.

Poul Christensen: Jeg havde ikke tænkt mig at skulle tage Ordet mere, men dette bestemte Spørgsmaal, der er rettet til mig, er jeg nødt til at svare paa. Saa vidt jeg erindrers, har der foreligget en saadant Tilfælde, hvor en Mand, der havde Frikort paa Statens Baner som